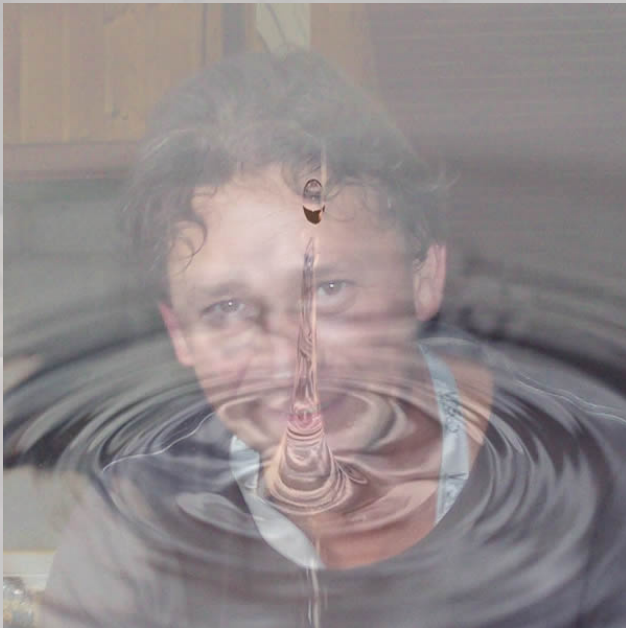

Afscheidsgetuigenis voor onzen Daan, ons Greet en ons Lynn

Ik wandel ontspannen langs een meer of iets....
zomaar ergens ik staar in het water....
 In de reflectie van het oppervlak zie ik eerst een
 beetje vaag een beeld verschijnen dat langzaam
 duidelijker wordt, *het is onzen Daan en mezelf*, zijn
 oudste broer,
 één van de ontelbare anecdotes van in de tijd dat we
 samen werkten speelt zich af in het spiegelende water
 en er komt een bleke glimlach over mijn gezicht.
 Voor het verhaal is afgelopen valt er een grote dikke
 waterdruppel en springt mijn waterspiegel stuk, hij
 deint uiteen in mooie cirkelvormige kringen en maakt
 plaats voor een nieuw verhaal waarna hetzelfde weer
 gebeurt, voor het voorbij is valt de volgende druppel
 en verstoort de rust alweer.
 Ik zie ons tweeën, schuddend van het lachen
 wegrijden ergens in West Vlooaandere, na het vragen
 van de weg aan een sjampetter.....Ik zie onzen Daan
 die me uitlacht als ik niet snel mijn lichtschakelaar vind
 in de auto en iemand begroet met een waterstraal

over mijn voorruit.... Ik zie mezelf weer lachen met hem als hij een veearts moet assisteren en zijn
 neus optrekt !!

Dit herhaalt zich enkele keren en het tafereeltje versnelt steeds weer, tot de druppels zo talrijk zijn
 dat mijn hoofd op hol slaat en ik plots weer terugkeer in de werkelijkheid wanneer de blauwe lichten
 om me heen staan te flikkeren en iedereen wordt verzocht om binnen te gaan bij mijn vader.
 De brandweer commandant, ook een man die zeer goed bekend is met de familie spreekt ons allen
 toe, heel de kamer staat vol... hij houdt het kort en zegt : "We hebben twee lichamen gevonden."

Dan begint de tijd plots achteruit te lopen.....

Broer, hoeveel luchtkastelen hebben we gebouwd als we samen weer ergens naar een boer reden,
 dikwijls om niet de meest frisse karweitjes op te knappen. Hadden we maar één van die kastelen
 afgebouwd want er waren er bij met potentieel, daar twijfel ik niet aan.
 Laat nu maar, ik droom wel verder in jou plaats

Zus, goed dat je er voor hem was als hij weer eens geen zin had om een klant te helpen en op lange
 benen zijn werkhuis indook. Jij zou zelfs aan huis gaan leveren voor één zak potgrond, voor jou was er
 maar één woord dat ik vond in mijn woordenboek; onverwoestbaar....

Lynn, ik vrees dat je toch veel van onze genen in je had, onze projecten werden stilaan die van jou ...
 met één verschil. Jij had ook de doorzettingskracht van Gierle in de familie gebracht en ging resoluut
 voor wat je bezielde. Ik herinner me wanneer je nog heel klein was en bij een familiefeest absoluut
 naast nonkel Dre wou zitten.

Allez dan, ik heb toch één keer de plaats van Smetske kunnen innemen vooraleer de Mike je dikste
 vriend werd, toch krijg ik er nu een goed gevoel bij.

Dag lieve schat, en zorg dat moeke niet te veel sjoemelt bij het Rummikubben..

Joyce, jij en ik hebben allebei sterke karakters en dat botste wel eens, ik hoop echt dat ik je in deze
 eerste moeilijke dagen een beetje heb kunnen steunen en dat dit niet het laatste is want je blijft
 familie, eender waar je ooit je thuis zal gaan maken, Ik heb je pas de laatste week echt leren kennen.
 Vergeet ons niet.

André